

Bài 11

XIN NGÀI CHO CON SÁNG MẮT

XIN NGÀI CHO CON SÁNG MẮT

Thấy người mù bẩm sinh,
Người lấy nước miếng trộn (trộn) bùn,
đem xoa trên mắt anh ta rồi bảo:
"Hãy đến hồ Siloe mà rửa!"
Hắn làm theo, rồi trở lại thì thấy được.
Hắn bí bợ biết phải đuổi vì đã nói sự thật.
Chúa hay tin liền hỏi: "Anh có tin Con Thiên Chúa không?"
"Thưa Ngài, Người là ai để tôi tin?"
Chúa đáp: "Người đang nói với anh đấy!"
Hắn liền sắp mình thở lay Người.
(Ga 9, 1-38)

Chuyện kể rằng: Ngày nọ, một họa sĩ già nổi tiếng vì những bức tranh đầy ánh sáng được mời đến dạy vẽ cho trẻ em khiếm thị. Nhiều người ngạc nhiên: "Dạy vẽ cho người mù? Họ đâu thấy gì để mà vẽ!"

Nhưng ông họa sĩ mỉm cười: "Không phải ai có mắt cũng thấy được ánh sáng. Và không phải ai không thấy được ánh sáng lại không thể vẽ ra điều đẹp đẽ."

Trong lớp học, có một cậu bé mù tên là Lâm. Cậu không biết màu sắc là gì, nhưng ông họa sĩ dạy cậu cảm nhận ánh sáng qua âm thanh, hơi ấm, và nhịp đập của trái tim. Một ngày, cậu vẽ một bức tranh bằng sáp nổi: một mặt trời đang mọc sau ngọn đồi, với những tia sáng tỏa ra như những ngón tay dịu dàng. Khi được hỏi: "Làm sao con biết mặt trời như thế nào?"

Cậu bé đáp: "Con không thấy mặt trời, nhưng *con cảm được ánh sáng của nó mỗi sáng sớm. Và con tin rằng ánh sáng ấy đến từ một Đấng rất yêu con.*"

Câu trả lời ấy chính là lời cầu nguyện của người mù trong Tin Mừng hôm nay – và cũng là lời cầu nguyện của mỗi chúng ta trong hành trình Mùa Chay:

"Xin Ngài cho con sáng mắt" – không chỉ là đôi mắt thể lý, mà là *ánh sáng của lòng tin, của sự cảm nhận thiêng liêng, của trái tim biết rung động trước sự hiện diện của Thiên Chúa.* Có những người sáng mắt nhưng lòng mù tối. **Có những người không thấy bằng mắt, nhưng lại thấy bằng đức tin.**

Với tâm tình ấy, chúng ta **xin Chúa mở mắt tâm hồn, để thấy Ngài, để nhận ra ánh sáng của sự thật, của tình yêu, vâng phục, và của ơn cứu độ đang chiếu soi giữa cuộc đời.**

Câu trả lời ấy chính là lời cầu nguyện của người mù trong Tin Mừng hôm nay – và cũng là lời cầu nguyện của mỗi chúng ta trong hành trình Mùa Chay:

I- HÀNH TRÌNH ĐỨC TIN: TỪ MÙ LOÀ ĐẾN SÁNG SUỐT

Người mù được Chúa chữa lành không chỉ về thể lý, mà còn về tâm linh. Anh dần dần nhận ra Chúa Giêsu là ai: từ nhận biết "người tên Giêsu" là "ngôn sứ" để cuối cùng, xác

quyết đó là “Con Thiên Chúa”. Trong khi đó, những người tưởng là “thấy” như các kinh sư và Biệt phái lại không thấy, ngày càng chìm sâu trong mù lòa tâm linh.

Đức tin là hành trình mở mắt – không chỉ thấy bằng mắt thường, mà bằng trái tim. Mỗi người chúng ta đều có những “mù lòa” riêng: định kiến, tự mãn, vô cảm, thờ ơ với tha nhân.

Lạy Chúa Giêsu, xin cho sáng mắt con – để con nhận ra Chúa trong người nghèo, trong tha nhân, như trong chính Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô đã dạy:

Khi ấy, Chúa Giêsu đi qua, thấy một người mù từ khi mới sinh. Người nhổ xuống đất, lấy nước miếng trộn thành bùn, rồi xoa bùn trên mắt người ấy, và bảo: “Anh hãy đến hồ Silôê mà rửa” (chữ Silôê có nghĩa là được sai). Anh ta ra đi và rửa, rồi trở lại thì trông thấy được.

Những người láng giềng và kẻ xưa kia từng thấy anh ta ăn xin đều nói: “Đó chẳng phải là người vẫn ngồi ăn xin sao?” Có kẻ nói: “Đúng hẳn”. Lại có người bảo: “Không phải, nhưng là một người giống hẳn”. Còn anh ta thì nói: “Chính tôi đây”.

Họ liền dẫn người trước kia bị mù đến với những người biệt phái, lý do tại Chúa Giêsu hoà bùn và chữa mắt cho anh ta lại nhằm ngày Sabbat. Các người biệt phái cũng hỏi anh ta do đâu được sáng mắt. Anh đáp: “Ngài đã xoa bùn vào mắt tôi, tôi đi rửa và tôi được sáng mắt”. Một người biệt phái nói: “Người đó không phải bởi Thiên Chúa, vì không giữ ngày Sabbat”. Một kẻ khác lại rằng: “Làm sao một người tội lỗi lại làm được những phép lạ thể ấy?” Họ bất đồng ý kiến với nhau. Họ liền quay lại hỏi người mù lần nữa: “Còn anh, anh nói gì về người đã mở mắt cho anh?” Anh đáp: “Đó là một Tiên tri”. Họ bảo anh ta: “Mày sinh ra trong tội mà mày dám dạy chúng ta ư?” Rồi họ đuổi anh ta ra ngoài.

Chúa Giêsu hay tin họ đuổi anh ra ngoài, nên khi gặp anh, Người liền bảo: “Anh có tin Con Thiên Chúa không?” Anh thưa: “Thưa Ngài, nhưng Người là ai để tôi tin Người?” Chúa Giêsu đáp: “Anh đang nhìn thấy Người và chính Người đang nói với anh”. Anh ta liền nói: “Lạy Ngài, tôi tin”, và anh ta sắp mình thờ lạy Người.

(Ga 9, 1. 6-9. 13-17. 34-38)

II- TỪ BÓNG TỐI BƯỚC RA ÁNH SÁNG ĐỨC TIN

Trong hành trình Mùa Chay, chúng ta được mời gọi bước ra khỏi bóng tối để đón nhận ánh sáng của Thiên Chúa. Hôm nay, Lời Chúa dẫn chúng ta đến hai cuộc gặp gỡ đầy bất ngờ: một người mù được sáng mắt, và một cậu bé chăn chiên được xức dầu làm vua.

Trong Tin Mừng Gioan, Chúa Giêsu gặp một người mù từ thuở mới sinh. Không ai để ý đến anh, không ai nghĩ anh có thể thay đổi. Nhưng Chúa Giêsu dừng lại, cúi xuống, và mở mắt anh – không chỉ đôi mắt thể lý, mà cả đôi mắt đức tin. Anh được Chúa dắt anh ra khỏi bóng tối, bước vào ánh sáng, anh bắt đầu thấy: thấy ánh sáng, ánh sáng đức tin, anh thấy sự thật, và cuối cùng thấy chính Chúa là Con Thiên Chúa.

1- Trong **Bài Đọc I**, Thiên Chúa sai ngôn sứ Samuel đi xúc dầu cho một người con của Giêsê. Samuel nhìn thấy những người con cao lớn, mạnh mẽ, nhưng Thiên Chúa lại chọn Đavít – cậu bé nhỏ bé, bị bỏ quên nơi đồng cỏ. Vì Thiên Chúa không nhìn như người phàm nhìn. Người phàm nhìn bề ngoài, còn Thiên Chúa nhìn thấu tâm hồn. Thiên Chúa không chọn theo dáng vẻ, địa vị hay sức mạnh. Ngài chọn theo trái tim. Khi Samuel đứng trước các con của Giêsê, ông bị hấp dẫn bởi vẻ ngoài của những người anh. Nhưng Thiên Chúa phán: *"Người phàm nhìn bề ngoài, còn Thiên Chúa nhìn thấu tâm hồn."*

Đó chính là hình ảnh của hành trình **"từ bóng tối bước ra ánh sáng đức tin."** Cũng như người mù trong Tin Mừng Gioan, Đavít bước ra từ "bóng tối" của sự lãng quên, của sự không được nhìn nhận, để bước vào "ánh sáng" của ơn gọi, của đức tin, của sứ mạng.

Đó là hành trình của mỗi người chúng ta trong Mùa Chay này: từ bóng tối của định kiến, tự mãn, vô cảm... bước ra ánh sáng của lòng tin, của sự thật, của tình yêu Thiên Chúa. Sách Samuen viết:

[1] Bấy giờ CHÚA phán với Sa-mu-en:
"Người còn thương khóc nó sao?
Ta không cho nó cầm đầu dân Ta,
Người nhìn thấy rõ đó mà,
Sao người còn cứ thần thờ chữa ngưng?
Hãy đem dầu đổ đầy sừng
Người mau sửa soạn hành trang lên đường.
Ta sai người tới Bê-lem
đến nhà của kẻ tên là Giê-sê
vì trong đám con trai y
Ta tìm được kẻ uy nghi vương quyền."

[2] Ông Sa-mu-en thưa liền:
"Làm sao đi được vẹn tuyền?
Sa-un mà biết ắt liền giết con!"
CHÚA phán trấn an:
"Dắt theo một con bò cái tơ
và người hãy nói rõ cho chủ nhà:
"Tôi tới đây đem bò dâng lễ
Làm của lễ hiến tế lên CHÚA."

[3] Người sẽ mời Giê-se đến dự hy lễ,
Ta sẽ cho biết điều người sẽ làm gì:
Người xúc dầu cho một người tài giỏi uy nghi
Người này tên gọi là chi
Rồi người sẽ biết rằng y làm gì."

[4] Sa-mu-en làm theo điều CHÚA đã dạy.
Ông đến Bê-lem, các kỳ mục đón ông sợ hãi.
Họ bảo: "Ông đem bình an đến có phải hay chăng?"

[5] Ông trả lời rằng:
"Bình an! Tôi đem của lễ hiến dâng
để làm hy lễ tiến dâng lên CHÚA."

Các ông hãy thanh tẩy mình
đến dâng hy lễ nhiệt tình với tôi."
Ông cho thanh tẩy Giê-se cùng các con trai
và mời họ đến đây dự lễ.

[6] Khi họ đến, ông thấy Ê-li-áp, ông nghĩ:
"Đúng rồi! Hẳn người CHÚA đã chọn đây!"

*[7] Nhưng CHÚA phán với ông ngay:
"Chớ nhìn hình dáng bề ngoài,
vì Ta gạt bỏ nó ngay từ đầu.
CHÚA không như kẻ phàm nhân:
Nhìn người theo ánh mắt trần cạm nôg,
Nhưng CHÚA thấy tận đáy lòng."*

[8] Gie-sê gọi A-vi-na-đáp bảo chàng
điều qua cho Sa-mu-en thấy tỏ tường,
nhưng ông Sa-mu-en nói rằng:
"Người này, CHÚA cũng không ưng."

[9] Giê-se lại cho SaMa gặp ông,
ông Sa-mu-en vẫn cứ nói rằng:
"Cả người này nữa, CHÚA không chọn rồi."

[10] Giê-se cho bảy người con trai
điều qua trước mặt ông Sa-mu-en,
nhưng ông vẫn bảo Giê-se:
"CHÚA không chọn những người này."

[11] Rồi ông lại hỏi Giê-se:
"Con ông có mặt đủ chưa?"
Ông Giê-se thưa:
"Còn cháu út nữa, nó đang chần cừu."
Sa-mu-en liền bảo Gie-sê:
"Xin cho người tìm nó về,
ta chưa ăn nếu nó chưa về tới đây."

*[12] Giê-se sai đón về ngay.
Cậu này mái tóc vàng hây,
mắt tinh anh, nét mặt thơ ngây.
CHÚA phán với ông Sa-mu-en:
"Đứng dậy, xúc dầu tấn phong!
Chính nó Ta chọn tấn phong từ đầu!"*

[13] Ông Sa-mu-en cầm lấy sừng dầu
trước mặt các anh, ông xúc dầu cho Đa-vít.
Thánh Thần CHÚA liền ngự xuống tràn đầy.
Ông Sa-mu-en đứng dậy trở về Ra-Ma.
=> [::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

Người Kitô hữu không chỉ được soi sáng, mà còn được mời gọi trở thành ánh sáng – sống công chính, nhân hậu, chân thật. *Người mù sau khi được sáng mắt đã trở thành chứng nhân cho Chúa*, dù bị loại trừ. Còn chúng ta, sau khi được tha thứ, được yêu thương, có dám sống như con cái ánh sáng không? *Xin cho con can đảm bước ra khỏi những vùng tối của ích kỷ, giả hình, để sống như ánh sáng giữa đời.*

2- Trong Bài Đọc II, Thư Thánh Phaolô cũng nhắc nhở các tín hữu Êphêxô như vậy: **"Từ trong cõi chết, người hãy đứng lên và Chúa Kitô sẽ chiếu sáng trên người".**

Anh em thân mến, **xưa kia anh em là sự tối tăm**, nhưng **bây giờ, anh em là sự sáng trong Chúa**. Anh em **hãy ăn ở như con của sự sáng**, bởi vì hoa trái của sự sáng ở tại tất cả những gì là tốt lành, **là công chính và chân thật**. Anh em hãy nhận biết điều gì làm đẹp lòng Chúa, và đừng thông phần vào những việc con cái tối tăm không sinh lợi ích gì, nhưng phải tố cáo thì hơn. Vì chưng, việc chúng làm cách thầm kín, dầu có nói ra cũng phải hổ thẹn. Nhưng tất cả những việc người ta tố cáo, thì nhờ sự sáng mà được tỏ bày ra; **vì mọi việc được tỏ bày, đều là sự sáng**. Bởi thế, thiên hạ nói: "Hỡi **kẻ đang ngủ, hãy thức dậy**, hãy vùng dậy ra khỏi cõi chết, và **Chúa Kitô sẽ chiếu sáng trên người**". (Ep 5, 8-14)

Lạy Chúa, xin cho con đôi mắt của Ngài, để con biết nhìn người khác bằng ánh mắt yêu thương và công chính.

IV- CHÚA DẪN CON TRÊN LỘ TRÌNH THẲNG NGAY , ĐƯỢC BẢO VỆ BỒI DƯỠNG

Ánh sáng của Ngài soi lối con đi. Như mục tử chăn dắt đàn chiên, Ngài cho con được che chở và bồi dưỡng nghỉ ngơi. Ngài theo con *"suốt lộ trình dẫn con về nhà Chúa, con được thanh thoi, an vui thánh ngày"*. **Thánh-Vịnh Đáp Ca** là lời tuyên xưng đầy tin tưởng: *"Chúa là mục tử của con, Ngài hằng chăn dắt, con còn sợ chi!"*

[1] Chúa là mục tử của con,
Ngài hằng chăn dắt, con còn sợ chi!
[2-4] Trên đồng thảm cỏ xanh rì,
Ngài cho nằm nghỉ, lo gì đói đau!
Ngài đưa tới suối trắng phau,
Dưỡng con bằng nước ngọt ngào khiết tinh.
Vì danh-dự Chúa quang vinh,
Ngài dìu con suốt lộ-trình thẳng ngay.
Thác ghềnh u tối, hiểm tai,
Con nay chẳng sợ, vì Ngài cùng đi.
Có Ngài con chẳng sợ chi,
Ngài mang cơn trượng, con thì an tâm.
[5] Ngài dọn sẵn bàn mâm đãi tiệc
Trước quân thù hung tiết gian tham.
Đầu con xúc đắm đầu thơm,
Rượu ngon Ngài rót đầy tràn ly con.

[6] Ngài tuôn tràn ngập phúc ơn
Suốt ngày mãi mãi theo con trọn đời.
Ngụ trong nhà Chúa thanh thơi,
Đời con sẽ được an vui tháng ngày.

(Tv 22, 1-3a. 3b-4. 5. 6)

=> <http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu!

Con chính là anh mù Bác-ti-mê. Con bị đời khinh chê hắt-hủi. Con lủi thủi cô đơn. Trí khôn ngu dại, con không biết gì. Con nhận mình chẳng có là chi. Con chỉ là kẻ mặt ti thấp kém. Con bị ném ra lề đường không chút xót thương:

Con nhìn thấy Chúa trong gương,
Con xin nhận hết tai-ương oán thù.

Lạy Chúa Giê-su!

Con chính là anh mù Bác-ti-mê. Con chẳng về với Chúa. Của cải phù- vân, con vong thân lạc lối. Dục vọng đen tối, con đổi trắng thay đen. Bon chen danh vọng, con coi trọng vật chất, con đánh mất lương tri:

Lời Ngài, con chẳng biết chi,
Như mù, như điếc, chỉ vì con ngu.

Lạy Chúa Giê-su,

Con chính là anh mù Bác-ti-mê. Con tràn trề niềm vui. Dầu cho cuộc đời ngậm ngùi cay đắng, như anh Bác-ti-mê không sợ đuổi xua quát mắng, con chẳng lo chi. Ngài dắt con đi, qua bao chặng đường hiểm nguy gian khổ. Ngài che chở con qua cơn thịnh nộ thác đổ cuồng phong.

Ngài là sức mạnh vô song,
Vực sâu, ma quỷ chớ hòng xô con.

Lạy Chúa tể càn-khôn!

Mỗi khi hoàng-hôn lịm tắt, trong bóng đêm đầy đặc, con lại thấy Trăng Sao. Hợp cùng hoa lá xôn-xao, con cao-rao tình Cha bao-la như trời cao bể thẳm. Hồn con ăm-ấp tình Cha như sương đêm ướt đầm vai con. Con lại tắm ánh bình-minh lung-linh tình Cha chan-hoà trên thân con héo-hon gầy mòn.

Còn gì vui sướng nào hơn!
Vinh-quang Ngài đổ ngập tràn hồn con.

Lạy Chúa tể càn khôn!

Hợp cùng mặt đất mênh mông, lồng lộng tầng trời cao ngất, tung hô Ngài, con cất tiếng ca vang:

Ngài là Thiên Chúa toàn năng, duy nhất, chí tôn. Con dâng Ngài niềm tin sắt son không gì lay chuyển, chẳng thể phai mờ. Lễ mọn con dâng, sao sánh được tình Cha không bờ không bến. Như anh Bác-ti-mê hành khất, dầu chưa thấy Con Cha đang đến, con vẫn sẵn đây một dạ thủy chung Tin, Cậy, Yêu Mến, xin tiến dâng Ngài.

Đường Ngài, Chân-Lý tuyệt-vời,
Lời Ngài, sức sống biển khơi muôn trùng,
Dầu cho mưa gió bão bùng,
Theo Ngài con vẫn một lòng TIN YÊU.

Ben. Đỗ Quang Vinh